

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 221/06-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. júla 2006 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K., B., v ktorej namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní sp. zn. 11 C 24/97, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. januára 2006 doručená sťažnosť I. K. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) v konaní sp. zn. 11 C 24/97.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že 7. februára 2001 doručil prostredníctvom okresného súdu dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 4 Co 345/00-53 z 9. októbra 2000, ktoré sa týkalo konania pred okresným súdom sp. zn. 11 C 24/97, v ktorom sa domáhal zrušenia rozhodnutia vo veci samej.

Okresný súd vyzval sťažovateľa 24. júla 2002 na predloženie plnomocenstva pre právneho zástupcu v dovolacom konaní. Sťažovateľ požiadal 31. júla 2002 o ustanovenie právneho zástupcu z dôvodu nepriaznivých finančných a majetkových pomerov. Okresný súd uznesením sp. zn. 11 C 24/97 z 22. januára 2004 ustanovil sťažovateľovi právneho zástupcu pre dovolacie konanie.

Následne najvyšší súd „... *svoje konečné rozhodnutie o odmietnutí môjho dovolania v tejto kauze vyhlásil až dňa 22. III. 05...*“, pričom uvedené uznesenie mu bolo doručené až o sedem mesiacov neskôr, čo sťažovateľ posudzuje „... *ako absolútnu nečinnosť bardejovského súdu a nezodpovednosť, čo v podobe zbytočného prietahu mu túto okolnosť je treba bez rozmýšľania a rozpakov pričítať*“.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti sťažovateľ v návrhu výroku rozhodnutia (petite) svojej sťažnosti žiada, aby ústavný súd vyslovil porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 11 C 24/97. Sťažovateľ požaduje priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 60 000 Sk a náhrady trov právneho zastúpenia, ako aj ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom z dôvodu nepriaznivých majetkových pomerov.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Skúmal, či je v tomto prípade daná právomoc ústavného súdu, ako aj všeobecné a osobitné náležitosti sťažnosti podľa ustanovení § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde – napr. rozhodnutie sp. zn. III. ÚS 220/05.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd na základe obsahu podania sťažovateľa výzvou č. k. Rvp 7/06-5 z 5. mája 2006 požiadal predsedu okresného súdu o zaslanie spisu sp. zn. 11 C 24/97. Na základe prípisu ústavného súdu č. k. Rvp 7/06-7 bol predseda okresného súdu požiadaný o vyjadrenie k stavu konania a uvedenie dátumu právoplatnosti skončenia predmetného konania.

Predseda okresného súdu vo vyjadrení č. Spr 576/06 z 23. júna 2006 uviedol, že uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 257/04 z 22. marca 2005 (ktorým bolo zamietnuté dovolanie sťažovateľa) nadobudlo právoplatnosť 28. apríla 2005, kedy bolo doručené žalobkyni v 2. rade, pričom právnomu zástupcovi sťažovateľa bolo predmetné uznesenie doručené 22. apríla 2005. K následnému doručeniu uznesenia sťažovateľovi, ktorý ho prevzal 30. novembra 2005, došlo pre nesprávny postup vyššieho súdneho úradníka (v zmysle ustanovenia § 46 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku malo byť uznesenie doručené len jeho právnomu zástupcovi).

V konkrétnych okolnostiach predmetnej veci bolo potrebné podať sťažnosť ústavnému súdu v lehote dvoch mesiacov od dátumu právoplatnosti uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 257/04 z 22. marca 2005, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28. apríla 2005, čím bolo konanie okresného súdu sp. zn. 11 C 24/97 právoplatne skončené. Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde „Táto lehota stanovená zákonom o ústavnom súde je objektívnou lehotou, čo znamená, že zmeškanie tejto lehoty nie je možné odpustiť“. Sťažnosť sťažovateľa bola podaná na poštovú prepravu 2. januára 2006, teda od právoplatného vybavenia veci uplynulo nepochybne dlhšie časové obdobie ako zákonná dvojmesačná lehota, preto ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa ako podanú oneskorene (napr. rozhodnutia sp. zn. III. ÚS 312/05, III. ÚS 41/06).

Pretože ústavný súd odmietol sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní, nezaoberal sa už žiadosťou sťažovateľa o pridelenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ako aj ďalšími žiadosťami, ktoré sú viazané na rozhodnutie vo veci samej (t. j. vyslovenie porušenia namietaného základného práva alebo slobody – čl. 127 ods. 3 ústavy), napr. jeho žiadosťou o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júla 2006